

Sprawa C-479/17 P

Wnosząca odwołanie: Guardian Europe Sàrl (przedstawiciele: C. O'Daly, solicitor, i adwokat F. Louis)

Druga strona postępowania: Unia Europejska, reprezentowana przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo J. Inghelram i K. Sawyer, następnie J. Inghelram, pełnomocnicy); Unia Europejska, reprezentowana przez Komisję Europejską (przedstawiciele: N. Khan, A. Dawes i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Punkt 1 sentencji wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 7 czerwca 2017 r., Guardian Europe/Unia Europejska (T-673/15, EU:T:2017:377), zostaje uchylony.
- 2) Odwołanie główne w sprawie C-479/17 P wniesione przez Guardian Europe Sàrl zostaje oddalone.
- 3) Odwołanie wzajemne w sprawie C-479/17 P wniesione przez Unię Europejską, reprezentowaną przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zostaje oddalone.
- 4) Skarga o odszkodowanie wniesiona przez Guardian Europe Sàrl w zakresie, w jakim zmierza ona do uzyskania odszkodowania w kwocie 9 36 000 EUR z tytułu szkody majątkowej, jaką spółka ta miała ponieść w związku z zapłatą kosztów gwarancji bankowej po upływie rozsądnego terminu na wydanie orzeczenia w sprawie, w której wydano wyrok z dnia 27 września 2012 r., Guardian Europe/Komisja (T-82/08, EU:T:2012:494), zostaje oddalona.
- 5) Guardian Europe Sàrl pokrywa własne koszty oraz wszystkie koszty poniesione przez Unię Europejską, reprezentowaną i przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, i przez Komisję Europejską, zarówno w pierwszej instancji, jak i w ramach odwołania w sprawie C-447/17 P oraz w ramach odwołania głównego w sprawie C-479/17 P.
- 6) Unia Europejska, reprezentowana przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, pokrywa własne koszty oraz wszystkie koszty poniesione przez Guardian Europe Sàrl w ramach odwołania wzajemnego w sprawie C-479/17 P.

(¹) Dz.U. C 369 z 30.10.2017.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte dei Conti – Włochy) – Federazione Italiana Golf (FIG)/Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-612/17), Federazione Italiana Sport Equestri (FISE)/Istituto Nazionale di Statistica (ISTAT) (C-613/17)

(Sprawy połączone C-612/17 i C-613/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (UE) nr 549/2013 – Europejski system rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej – Punkt 20.15 załącznika A – Kontrola sprawowana przez krajowy komitet olimpijski nad krajowymi związkami sportowymi utworzonymi jako instytucje niekomercyjne – Punkt 20.15 zdanie drugie załącznika A – Pojęcie „interwencji publicznej w postaci ogólnych przepisów mających zastosowanie do wszystkich jednostek prowadzących taki sam rodzaj działalności” – Zakres – Punkt 20.15 zdanie pierwsze załącznika A – Pojęcie „zdolności określania ogólnej polityki lub programu instytucji niekomercyjnej” – Zakres – Punkt 2.39 lit. d), pkt 20.15 lit. d) i pkt 20309 lit. i) zdanie ostatnie załącznika A – Uwzględnienie składek opłacanych przez członków instytucji niekomercyjnej)

(2019/C 383/08)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte dei Conti

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Federazione Italiana Golf (FIG) (C-612/17), Federazione Italiana Sport Equestri (FISE) (C-613/17)

Strona pozwana: Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-612/17), Istituto Nazionale di Statistica (ISTAT) (C-613/17)

Sentencja

- 1) Pojęcie „interwencji publicznej w postaci ogólnych przepisów mających zastosowanie do wszystkich jednostek prowadzących taki sam rodzaj działalności”, o którym mowa w pkt 20.15 zdanie drugie załącznika A do rozporządzenia (UE) nr 549/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków krajowych i regionalnych w Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono każde działanie jednostki sektora publicznego, która ustanawia lub stosuje uregulowanie mające na celu objęcie w sposób niezróżnicowany i jednolity wszystkich jednostek z danej dziedziny działalności ogólnymi, obszernymi i abstrakcyjnymi przepisami lub ogólnymi założeniami, przy czym takie uregulowanie nie może ze względu na swą naturę lub w szczególności „nadmierny” w rozumieniu pkt 20 309 lit. h) załącznika A do rozporządzenia nr 549/2013 charakter dyktować faktycznie ogólnej polityki lub programu jednostek z danej dziedziny działalności.
- 2) Pojęcie „zdolności określania ogólnej polityki lub programu” instytucji niekomercyjnej w rozumieniu pkt 20.15 zdanie pierwsze załącznika A do rozporządzenia nr 549/2013 należy interpretować jako zdolność instytucji rządowej lub samorządowej do wywierania w sposób trwały i ciągły rzeczywistego i istotnego wpływu na definiowanie i realizację celów instytucji niekomercyjnej, jej działalności wraz z aspektami operacyjnymi, a także założeń strategicznych i wytycznych, które instytucja niekomercyjna zamierza realizować przy wykonywaniu tej działalności. W sprawach takich jak rozpatrywane w postępowaniach głównych do sądu krajowego należy zbadać w świetle wskaźników kontroli określonych w pkt 2.39 lit. a)–e) i pkt 20.15 lit. a)–e) załącznika A do rozporządzenia nr 549/2013, a także w świetle odpowiednich wskaźników kontroli mających zastosowanie do instytucji niekomercyjnych wymienionych w pkt 20 309 załącznika A do tego rozporządzenia, czy instytucja rządowa lub samorządowa, taka jak krajowy komitet olimpijski będący stroną postępowania głównego, sprawuje kontrolę publiczną nad krajowymi związkami sportowymi utworzonymi w formie instytucji niekomercyjnej, takimi jak strony w postępowaniu głównym, poprzez dokonanie w tym celu całościowej oceny, która z natury obejmuje ocenę krytyczną zgodnie z pkt 2.39 zdanie ostatnie, pkt 20.15 zdania od piątego do ósmego i pkt 20 310 załącznika A do tego rozporządzenia.
- 3) Punkt 2.39 lit. d), pkt 20.15 lit. d) i pkt 20 309 lit. i) zdanie ostatnie załącznika A do rozporządzenia nr 549/2013 należy interpretować w ten sposób, że składki płacone przez członków instytucji niekomercyjnej prawa prywatnego, takich jak krajowe związki sportowe będące stroną postępowania głównego, powinny zostać uwzględnione przy ocenie występowania kontroli publicznej. Składki te, niezależnie od prywatnego statusu ich dłużników i ich kwalifikacji prawnej w prawie krajowym, mogą przybierać w ramach wskaźnika kontroli odnoszącego się do stopnia finansowania, o którym mowa w pkt 2.39 lit. d) i pkt 20.15 lit. d) załącznika A do tego rozporządzenia, charakter publiczny, w sytuacji gdy chodzi o wkłady obowiązkowe, które niekoniecznie stanowią świadczenie wzajemne za rzeczywiste korzystanie ze świadczonych usług i są pobierane w interesie publicznym na rzecz krajowych związków sportowych posiadających monopol w dyscyplinach sportowych, za które związki te odpowiadają, w tym znaczeniu, że uprawianie sportu w jego wymiarze publicznym podlega ich wyłącznej władzy, chyba że związki te zachowują kontrolę organizacyjną i budżetową tych składek, co podlega zweryfikowaniu przez sąd krajowy. Gdyby sąd ten doszedł do wniosku, że składki te należy uznać za wkład publiczny, będzie on musiał jeszcze sprawdzić, czy pomimo niemalże całościowego finansowania rozpatrywanych krajowych związków sportowych przez sektor publiczny kontrole prowadzone w odniesieniu do tych przepływów finansowych są wystarczająco restrykcyjne, aby wywierać rzeczywisty i istotny wpływ na ogólną politykę lub program tych związków, czy też te ostatnie zachowują zdolność do określania tej polityki lub tego programu.

(¹) Dz.U. C 22 z 22.1.2018.